

Vstup

1. Ko - Itá - ři Pá - ně pl - ní tou-hy spěj - me, k Je - ži - še Kri - sta

dra - hé o - bě - ti; z hlou - bi své du - še Ho-spo-di - nu pěj - me,

k ne-bes at' vý - ši duch náš za - le - tí! To - bě, ó Bo - že, z vin se vy-zná - vá - me,

na mi - lost při - jmi dí - tky zblou - di - lé! Pa - tro - ne sva - tý, je - hož v nebi má - me,

o - ro - duj za nás, sva - tý Cy - ri - le, o - - ro - duj za nás, sva - tý Cy - ri - le.

2. Ó budiž chvála Hospodinu vzdána,
lidem buď mír, když dobré vůle jsou,
nebeská všem je otevřena brána,
plní kdo víry cestou Páně jdou.
Vzdávej svým otcům díky neustálé
za světlo víry, vděčný národe,
aby nám jasně zářilo i dále,
[:oroduj za nás, svatý Metode.:]

Obětní průvod

4. Chleba a víno darem tobě nesem
podle tvé vůle, Pane na nebi;
tobě se v obět' dává země s plosem,
jméno tvé svatá církev velebí.
Pastýře, otce dal jsi vlasti naší,
v něm po věky má národ útěchu,
k němu se prosba vzhůru k nebi vznáší:
[:oroduj za nás, svatý Vojtěchu.:]

Přijímání

6. Beránku Boží, který snímáš viny
celého světa, jež jsi vykoupil,
pohlédni na nás, na své hříšné syny,
zlého nás zbav a ve všem dobrém sil.
Světcové naši, kteří v nebi dlíte
před Božím trůnem, slyšte národ svůj:
Chraňte nás, svatý Prokope a Víte,
[:Anežko drahá, za nás oroduj.:]

Před evangeliem

3. Věříme v Boha, Otce všemocného,
v Ježíše Krista, stejné podstaty,
spolu též v Ducha, dárce milostného,
v němžto je poklad pravdy bohatý.
Statečně chceme při své víře státi,
pilně se chránit cesty nepravé,
s dědicem svatým život za ni dáti;
[:oroduj za nás, svatý Václave.:]

5. Zapějme Pánu vroucně píseň slávy,
k nám se již blíží nyní na oltář,
nebesa nebes Krále svého zdraví,
andělé před ním kloní svoji tvář.
S nimi tam skví se jako hvězda krásná,
z které všem světlo lásky zářilo,
národa matka, mučednice jasná:
[:oroduj za nás, svatá Ludmilo.:]

7. Požehnán budiž, který jménem Páně
přicházíš z nebe, plný milosti,
ó kéž se hostem duše naší staneš,
pramenem spásy, čistých radostí.
Tys byl i silou svého kněze Jana,
že povinnosti svoje nehradil.
Kéž je i nám ta velká milost dána,
[:kéž nebe máme s Janem za podíl.:]

Závěr

8. Dej, Bože věčný, nám své požehnání,
veď v míru národ, jenž tě velebí,
slyš slova přímlov od těch, kdo nás chrání,
nám připravují místo na nebi.
Jsou z našich rodů, naší věčnou slávou,
kráčeli zemí, po níž jdeme my.
S pomocí jejich najdem cestu pravou
[:tam, kde se sejdeme s nimi se všemi.:]

***At' tě chválí, Hospodine, všechna tvá díla
a tvoji zbožní at' tě velebí!
At' vypravují o slávě tvého království,
at' mluví o tvé síle!***

Žl 144, 10–11